

[Ministeren for skatter og afgifter]

der ved de forslag, som her er fremsat, når man tager hensyn til den væsentlige udvidelse på bygningsafskrivningernes område, der til gengæld er tale om. Det kunne være interessant at få det belyst gennem nogle eksempler.

Det er altså den side af sagen, som jeg synes man skal ofre noget mere interesse, før man kaster sig ud i konkluderende bemærkninger af denne art, nemlig at her er tale om et forslag, som skulle have været så godt, men som faktisk medfører en forringelse af erhvervslivets vilkår. Det er ikke tilfældet. Forslaget er ikke udtryk for falsk varebetegnelse, og derfor er der ingen anledning til at indføre regler om, at skatteministre skulle have linealer over fingrene, eller hvad det var, hr. Anders Poulsen havde i tankerne. Man kunne måske tværtimod foreslå en sådan regel anvendt på hr. Anders Poulsen for at forsøge at vildlede offentligheden og folkettinget.

Jeg tror, at der i dette lovkompleks ligger noget, som er vigtigt for erhvervslivet ud over de kronemæssige forbedringer, der faktisk er tale om, nemlig et løfte om, at i stedet for den lange række af provisorier, hvormed vi gennem 1970erne har søgt at reparere på nogle afskrivningsregler, der var gode, da de blev indført, men som er mindre gode nu, fordi vi ikke længere har lav inflation og lav rente, men høj inflation og høj rente i samfundet, laver vi en varig, en bestandig forbedring af afskrivningsreglerne og tager hensyn til genanskaffelsesprincippet. Jeg tror, at sådan en tilkendegivelse fra folkettinget med det størst mulige flertal vil have en overordentlig gunstig betydning for erhvervslivet.

Der har været sat en lang række konkrete spørgsmålstejn, fremført indvendinger og bemærkninger, og jeg skal kommentere en række af dem.

Hr. Hagen Hagensen spurgte, hvorfor skibe ikke er med. Det har vi også overvejet. Sagen er, at skibe i dag ikke er omfattet af halvårsreglen, og derfor ville det ikke entydigt og i de nærmeste år være nogen fordel for skibene at komme ind under de nye regler. Det er en af grundene til, at vi ikke har taget dem med, men set over investeringsforløbet totalt vil det selvfølgelig med den udformning, saldoafskrivningsreglerne generelt har, nok være en vis fordel, og det er bestemt

et af de punkter, jeg mener bør diskuteres under udvalgsbehandlingen.

Man har spurgt fra flere sider, det gjorde også hr. Bernhard Baunsgaard, om det er en rimelig pris for halvårsreglens afskaffelse – det er efter min opfattelse en teknisk rationalisering af reglerne, som endda er endnu stærkere begrundet, end den var før, fordi man går over til indeksering, for det er jo egentlig ikke nogen straf at få udsat sin afskrivning, når man får den hævet – at forlænge afskrivningsperioden ved at nedsætte maksimalprocenten til 25. Jeg har kommenteret en af mine overvejelser i den forbindelse, nemlig at det nok kun er et mindretal af virksomhederne, der i realiteten i disse år rammes af en begrænsning af maksimalafskrivningsprocenten. Det andet er altså, at de to ændringer provenumæssigt i de nærmeste år går lige op, og hvis man hellere vil have de 30 pct. og beholde halvårsreglen, så er det da også en overvejelse, man bestemt kan gøre sig. Jeg tror bare, at administrativt er den her foreslåede udformning mere praktisk. Der findes måske helt tredje løsninger, der fører til nogenlunde det samme statsfinansielle resultat; lad os overveje dem. Men her er altså tale om et praktisk jugement fra min side ved forslagens udformning, og jeg mener nok, af nogle af kommentarerne hertil har fået alt for megen vægt til den negative side.

Enkelte af ordførerne har kritiseret reglen om, at man ikke længere kan fradrage tab på salg af driftsmidler straks, men skal føre det ind på saldoen. Dertil er at sige, at reglen ikke har den store praktiske betydning, og vi syntes for logikkens skyld, at det var mere rimeligt at fjerne den. Det mener jeg fortsat ikke at der er ført nogen overbevisende argumenter imod, og jeg kan ikke forestille mig, at det er en regel, hvis bevarelse erhvervslivet selv tillægger vældig megen vægt.

Det er klart, at der fra de fleste sider har været tilkendegivet tilfredshed med ombygningens fradraget, det kan ikke undre. Specielt for den del af erhvervslivet, der har relativt store bygningsinvesteringer, eksempelvis landbruget, er det simpelt hen det væsentligste element i fremrykningen af fradragsmulighederne og også statsfinansielt det mest belastende, men til gengæld nok det, der mest umiddelbart og på kort sigt giver en øget dansk beskæftigelse.